

РЕШЕНИЕ

№ 1102

гр. София, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 16.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **756** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във вр. с чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба срещу „ИТ-Информ“ ООД, представлявано от И. П. В. чрез процесуален представител адв.В. И. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1876-0127164/05.01.2023г. на началник отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.„а“ вр. ал.3 от ЗДДС е наложена на дружеството принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“ във връзка с нарушение по чл.118, ал.1 от ЗДДС.

В жалбата се поддържа, че заповедта за налагането на ПАМ е незаконосъобразна, тъй като е издадена при съществено нарушение на материалния закон във връзка с чл.6, ал.1 от АПК, чл.26, ал.1 от АПК, чл.34, чл.35, чл.37, ал.1 от АПК, чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК, чл.170, ал.1 от АПК, чл.11, ал.1, т.4 от Закона за НАП, чл.187, ал.4 от ЗДДС, изложените мотиви на основание чл.186, ал.3 от ЗДДС. Посочва се, че съществено са нарушени правата на жалбоподателя, който не може да се възползва от предвиденото в чл.187, ал.4 от ЗДДС, доколкото ПАМ е издадена преди да се издаде наказателно постановление, както и жалбоподателят намира за недопустимо обстоятелството ПАМ и наказателното постановление да се издават от едно и също лице. Намира, че административният орган е нарушил и чл.35 от АПК, тъй като жалбоподателят не е

бил уведомен за образуваното производство по издаване на ЗНПАМ и не му е осигурено участие в него, както и не са обсъдени фактите и обстоятелствата от значение за случая, обясненията и възраженията на заинтересованите лица; подробно се анализиран мотивите по издадената заповед за налагане на ПАМ, като се излагат аргументи срещу същите. В заключение се моли за отмяната на процесната заповед, както и възстановяване на платените адвокатски разходи и съдебна такса.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се представлява.

Процесуалният представител на ответника в лицето на юриконсулт Н. моли жалбата да бъде оставена без уважение, тъй като адм. нарушение е доказано по безспорен начин, поради което заповедта следва да бъде потвърдена. Претендира юриконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, установи от фактическа и правна страна следното:

При извършена на 08.11.2022 г. в 15:00 часа проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС –платен паркинг, находящ се в С., Столична община, район О., срещу блок 108, стопанисван от „ИТ Информ“ ООД, преди легитимация от страна на проверяващия екип в 15.00 часа е извършена контролна покупка на услуга- платено паркиране на автомобил СО 0216 ВС за времето от 10.00 до 15.00, платена в брой в размер на 6.00лева. Плащането е прието от В. И. М. на длъжност пазач в обекта, без да е издаден фискален бон. При проверката е установено, че в обекта има инсталирано, въведено в експлоатация фискално устройство.

За резултата от проверката е съставен протокол за извършена проверка серия АА №0127164 от 08.11.2022г. на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

С оспорената в настоящото производство Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1876-0127164/05.01.2023г. на началник отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, на основание чл.186, ал.1,т.1,б.А и чл.186, ал.3 от ЗДДС е наложена на дружеството ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“. В заповедта е посочено, че дружеството е извършило нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС- като е било длъжно, не е изпълнило задължението си при направено плащане в брой на стойност 6.00 лева в стопанисвания от него търговски обект, да издаде фискална касова бележка за извършената продажба при получаване на плащането.

При тези факти, съдът излага следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от въпросният административен акт, поради което има правен интерес от оспорване. Оспореният акт подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, а жалбата срещу същия е депозирана в срока по чл. 149, ал. 1 АПК.

По същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, принудителната административна мярка по ал.1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото заповед № ЗЦУ – 1148/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП, началниците на отдели „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, на каквато длъжност е назначено и издалото заповедта длъжностно лице, са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Следователно, оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазена е писмената форма на административния акт. Няма допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на проведеното административно производство. Обстоятелството, че заповедта е издадена преди издаването на наказателното постановление за нарушението, във връзка с което е приложена ПАМ и издаден АУАН, не уврежда правата на жалбоподателя. Съгласно чл.186, ал.1 от ЗДДС принудителната административна мярка „запечатване на обект“ се прилага независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. Налагането на ПАМ по чл.186, ал.1 от ЗДДС е самостоятелна и отделна процедура от тази по реализирането на административнонаказателна отговорност на нарушителя чрез налагане на административни санкции по реда на ЗАНН. Предвидената в чл.187, ал.4 от ЗДДС възможност за прекратяване на ПАМ от органа, който я е наложил, при заплащане на следващата се за извършеното нарушение глоба или имуществена санкция, не поставя изисквания към издаването на заповедта за налагането на ПАМ, а се отнася до изпълнението на мярката. Анализът на нормативното правило по чл.187, ал.4 от ЗДДС сочи, че издаването на наказателно постановление за налагане на административна санкция е релевантно за действието на наложената принудителна административна мярка, като заплащането на санкцията представлява правопрекратяващ юридически факт, настъпил след налагането на ПАМ. Обстоятелствата, че въз основа на съставения АУАН все още не е издадено наказателно постановление, са ирелевантни за преценката за материалната и/или процесуалната законосъобразност на наложената със заповедта принудителна административна мярка.

Твърди се допуснато нарушение на чл.26, ал.1 и чл.34 от АПК, Действително, оспорващият не е бил уведомен за започване на административното производство, съгласно изискванията на чл.26 от АПК, както и със заповедта е бил запознат при съобщаването ѝ, но неизпълнението на това процесуално задължение от страна на административния орган не е накърнило значително правата и законните интереси на дружеството, за да представлява съществено процесуално нарушение и да води до отмяна на заповедта само на това основание. Уведомяването не би довело до друго съдържание на въпросната заповед или до неиздаването ѝ, а и самата характеристика на процесната ПАМ налага своевременното ѝ издаване, за да се осъществи функцията, за която е предназначена. Оспорването пред съда на акта, лицата, които считат, че техни права или законни интереси са засегнати, могат да ги защитят ефективно чрез искания за събиране на доказателства, възражения и представяне на доказателства.

Съгласно чл.118, ал.1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана

система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 1, б. „а“ от ЗДДС, принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118;

Съгласно чл.25, ал.1 от НАРЕДБА № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, независимо от документирането с първичен счетоводен документ, задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата:

1. по чл. 3, ал. 1 - за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал. 1; по силата на чл.25, ал.6 от Наредбата фискалната касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането; лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

Между страните няма спор, а и е категорично установено по делото, че в хода на проверката от органите по приходите на горепосочения платен паркинг и преди легитимация на последните, при контролна покупка не е бил издаден фискален бон от намиращото се в обекта фискално устройство, поради което са налице предпоставките на чл. 186, ал. 1, т.1 б. „а“ от ЗДДС за издаване на оспорената заповед за прилагане на принудителна административна мярка.

Съдът обаче счита, че заповедта е издадена в противоречие с целта на закона и в нарушение на принципа за съразмерност.

Съобразно чл.22 от ЗАНН, принудителните административни мерки могат да имат за цел да предотвратят или да преустановят нарушението, както и да предотвратят или да отстранят вредните последици от него. Принудителните административни мерки нямат характер на санкция и на тях не могат да бъдат възлагани функциите предупреждаване и превъзпитание на нарушителя и възпитание и предупреждение върху останалите правни субекти.

Преценката за съответствие на мярката с целта на закона следва да се извършва в съответствие със спецификите на мерките във всяка конкретна хипотеза на нарушение по чл.186, ал.1 от ЗДДС. Налагането на принудителната административна мярка в случая не отговаря на целите на ПАМ, посочени в закона. Запечатването не би довело до предотвратяване или преустановяване на нарушението, за което е издадена обжалваната заповед, тъй като то вече е извършено към момента на установяването му. Не съществува презумпция, както се сочи в заповедта, че ако не бъде наложена ПАМ, е възможно извършването на ново нарушение т.е. че чрез прекратяване в определен период на търговската дейност ще се предотврати извършването на нарушения в последващата търговска дейност. Не би могло да доведе и до предотвратяване или отстраняване на вредните последици от конкретното или други нарушения от същия вид, тъй като установяването на неотчетените приходи и

съответните им данъчни задължения може да стане единствено с ревизионен акт в рамките на ревизионно производство съгласно изричната разпоредба на чл.110, ал.2 от ДОПК и не може дори практически да стане посредством запечатването на обекта. По отношение на определената от административния орган продължителност на наложената мярка, органът е действал при оперативна самостоятелност, поради което на съдебен контрол подлежи единствено съответствието на акта с целта на закона и спазването на пределите на оперативната самостоятелност. Определеният 14-дневен срок на ПАМ е в рамките на законоустановения максимален срок от 30 дни. Посочено е, че срокът на наложена ПАМ е съразмерен на извършеното и е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността от търговеца. От данните по делото не се установява търговецът да е извършвал и друг път такова или подобно нарушение, за да се говори за „лоша практика в обекта“, нито пък в обекта да липсва „нормална“ или дори „нарушена“ организация за отчитане на дейността, с оглед на което да е направена и съответна преценка за времето, необходимо за създаване на нормална такава.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че така изтъкнатите доводи биха имали относимост към административнонаказателното производство по издаване на наказателно постановление, където всъщност е същинското санкциониране на субекта за допуснатото нарушение. Приемането на същите доводи за законосъобразни при налагането на ПАМ би означавало дублиране на правното значение на двете производства

(още повече че субектите на ПАМ възприемат ПАМ като по-неблагоприятната последица за търговския им оборот, отколкото налагането на глоби или имущественци санкции, което личи и от доводите в жалбата, с която жалбоподателят възразява на лишаването му за 14 дни от търговска дейност, като в същото време заявява, че възнамерява да заплати глобата при издаване на НП)

Съдът намира за основателни доводите на жалбоподателя, че принудителната административна мярка предотвратява преди всичко извършването на търговска дейност и реализирането на приходи, което освен че ограничава правата на търговеца, води и до пропуснати приходи за държавния фиск. Същевременно, изводът на административния орган за наличие на „лоши практики в обекта“ и „липса на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца“ не почива на обективни данни и конкретни доказателства. Според констатациите от извършената проверка на 08.11.22г. в обекта, стопанисван от жалбоподателя, има монтирано и работещо фискално устройство, но не е била издадена фискална касова бележка за извършена продажба на стойност 6.00 лв., а разчетения оборот в паметта на устройството в обекта е 0,00 лв., а наличността по касата 6.00лв./, поради което направеният от административния орган извод за неотразяване на продажби в касовия апарат не е обоснован за други продажби освен за извършената при проверката контролна покупка, а и не сочи на другия извод, че обектът е с потенциална възможност за реализиране на значителни обороти.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че така наложената принудителна административна мярка е незаконосъобразна, поради което следва да бъде отменена.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят поисканите своевременно направени от него във връзка с процеса разноски, които се равняват на 50.00 лв. внесена държавна такса и 500.00 лв. договорено и изплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.172 от АПК, Административен съд – София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1876-0127164/05.01.2023г. на началник отдел „Оперативни дейности“ С. в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.„а“ вр. ал.3 от ЗДДС е наложена на „ИТ-Информ“ ООД, ЕИК[ЕИК], принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“ във връзка с нарушение по чл.118, ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, [населено място] да заплати на „ИТ-Информ“ ООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 550,00 (петстотин и петдесет) лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.